

Vælger man derimod *Særeje som Udgangspunkt*, er det muligt at løse Opgaven saaledes, at Ligestillelsen fyldestgøres. Særeje er formaalstjenligere, mere praktisk, end Sameje som Lovens Udgangspunkt, og det allerede af den Grund, at det er lettere at bestemme Særejet — det, der oprindeligt stammer fra den ene eller den anden Ægtefælle, — end at bestemme Samejet — det, som ikke er den enes mere end den andens, men skal anses for begges lige meget. At der findes Særeje, udelukker ikke, at der jo meget vel kan findes naturligt Sameje ved Siden af hint. Men, skal Ligestillelsen opretholdes, maa kun det være Gjenstand for Sameje, som er af en saadan Natur, at det tillige kan være Gjenstand for Samraade. Ægtefællernes Ligestillelse i levende Live afhænger overhovedet mere af Raadighedsretten end af Ejendomsretten. Derfor er Navnet paa det nu gjældende s. k. „Formuefællesskab“ lige saa falsk som forførerisk skjønt, fordi Manden er enevældig raadende, og Hustruens Ejendomsret i Grunden hviler, indtil hun bliver Enke.

Medens altsaa — Ligestillelsen forudsat — Sameje som Udgangspunkt (som Lovens Hovedregel) medfører Samraade derover, Ubetydeligheder undtagne (jf. Lov af 7de Maj 1880), og udelukker Særeje, med mindre det stiftes ved Ægtepagt, — saa kan Loven derimod meget vel tilstede et vist, fornuftigt Sameje, og Samraade derover, ved Siden af Særeje, og Særraade derover. *Særraade over Særeje* er derfor en let og praktisk Hovedregel. Det er den, der bør staa som Lovens Hovedregel. Men derfra kan der gjøres Undtagelser ved Ægtepagt, hvor Forholdene ere saaledes, at den ene eller den anden Ægtefælle — for Tiden som oftest Hustruen, hvor hun umiddelbart intet erhverver, — ellers vilde blive brøsthouden. En aldeles ensartet Retsordning vilde ikke passe for alle Ægteskaber, fordi Menneskene ere saa forskellige. Naar der altsaa dog maa lades Spillerum for Undtagelser, maa disse hellere gjøres fra *Sær-Ordningen* som Udgangspunkt end fra *Sam-Ordningen*; thi Undtagelser fra *Sær-Ordningen* ville i Almindelighed skabe *Tillid*, — Undtagelser fra *Sam-Ordningen* (som nu) derimod *Mistillid*.

Vil Manden fuldt vinde Kvindens Tillid, da skal han — lige som Wangel i Henrik Ibsens „Fruen fra Havet“ — vove at bruge det rette Middel, det eneste, som kan hjælpe. Og det er: at lade hende „vælge i Frihed og under fuldt Ansvar“.